

2. Кримінальний кодекс України // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> // від 05 квітня 2001 р.

3. Градюк І. М. // Збірник українська мова в юриспруденції: стан, проблеми, перспективи // Українська мова як інструмент правової комунікації в сучасній правовій системі // 31.10.2024 // ст. 215-218 // <https://elar.navs.edu.ua/handle/123456789/35400>

4. Інтернет - безпека під час війни (Частина 2) // <https://www.softkey.ua/ua/useful/articles/internet-bezopasnost-vo-vremya-voyny-chast-2/> // від 14 травня 2024

**Губа
Назарій Олександрович,**
здобувач вищої освіти
Дніпровського державного
університету внутрішніх
справ
Царьова Ірина Валеріївна,
завідувач кафедри мовної
підготовки
Дніпровського державного
університету внутрішніх
справ, доктор філологічних
наук, професор

ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОГО НАРАТИВУ НА СПРИЙНЯТТЯ ВІЙНИ ЗА КОРДОНОМ

Сучасна війна – це не лише збройне протистояння, а й інформаційна боротьба за свідомість людей, зокрема за межами зони конфлікту. Емоційні наративи – повідомлення, що апелюють до почуттів, особистих історій та моральних оцінок – стали потужним інструментом впливу на міжнародну спільноту [1]. В умовах війни в Україні емоційні послання

активно використовуються в соціальних мережах, медіа та дипломатичних зверненнях, формуючи світову підтримку.

Емоційний наратив визначається як комунікативна стратегія, що використовує особисті історії, візуальні образи страждань, сльози, втрати та героїзм для викликання емпатії, солідарності чи дії [4]. Згідно з теоріями фреймінгу та соціального конструктивізму, саме спосіб подачі інформації (frame) впливає на її інтерпретацію.

Після повномасштабного вторгнення росії в Україну у 2022 році, українські урядові структури, журналісти, волонтери та прості громадяни почали активно поширювати особисті історії з фронту, фотографії зруйнованих міст, відео з евакуації дітей. Кампанії з хештегами #StandWithUkraine та #SaveMariupol апелювали до глобальної аудиторії, трансформуючи абстрактний конфлікт у конкретні людські трагедії [3].

Наприклад, звернення Президента України Володимира Зеленського до парламентів різних країн часто містили елементи емоційного апелювання: порівняння з подіями у США 9/11, Голокостом, падінням Берлінської стіни – усе це сприяло ототожненню із українським народом.

Емоційні повідомлення спричиняють: підвищену емпатію до постраждалих; політичний тиск на уряди демократичних країн із боку громадян щодо підтримки України; посилення медіа-інтересу до конфлікту.

Проте надмірна емоційність може викликати втому співпереживання (compassion fatigue), коли глядач перестає реагувати на страждання через перенасичення. Попри очевидну ефективність, емоційні наративи можуть бути маніпулятивними або викликати поляризацію. Також є ризик «деполітизації» конфлікту, коли увага зосереджується не на причинах війни, а винятково на емоційному складнику.

Емоційний наратив є потужним інструментом міжнародної комунікації у часи війни. Його ефективне використання дозволяє мобілізувати підтримку, впливати на зовнішню політику інших держав та формувати глобальний

образ подій. Однак такий підхід вимагає відповідальності, балансу та етичності в подачі інформації.

Список використаних джерел:

1. Bleiker, R., & Hutchison, E. (2008). Fear no more: Emotions and world politics. *Review of International Studies*, 34(S1), 115–135. <https://doi.org/10.1017/S0260210508007940>

2. Brader, T. (2006). *Campaigning for hearts and minds: How emotional appeals in political ads work*. University of Chicago Press.

3. Szostek, J. (2022). Information warfare and Russia–Ukraine conflict: Narratives, platforms and audiences. *European Journal of Communication*, 37(3), 311–328. <https://doi.org/10.1177/02673231221094255>

4. Väliverronen, E., & Hellman, M. (2020). Emotional storytelling in social media: Narratives of authority and authenticity in crisis communication. *Nordicom Review*, 41(Special Issue 2), 65–80. <https://doi.org/10.2478/nor-2020-0036>

**Драмарецька
Лариса Борисівна,**
старший викладач кафедри
мовної підготовки
Національної академії
внутрішніх справ

ЩОДО НАВЧАННЯ УСНОГО ІНОЗЕМНОГО МОВЛЕННЯ

Проблема усного мовлення в процесі навчання іноземної мови посідає ключову позицію, важливість цієї проблеми значно підвищується при навчанні іноземної мови професійного спрямування.

Говоріння є одним з найскладніших видів мовленнєвої діяльності, який забезпечує породження та передачу усного